

no da su u operacijama učestvovali i da-
ravojne trupe. Na putu iz Glogovca istog
dana naišli smo na policijski kontrolni
punkt u Komoranima i ti ljudi su bili ne-
verovatno neprijateljski raspoloženi pre-
ma nama. Jedan od njih je očigledno že-
leo da nas napadne, ali snimala ga je grč-
ka televizija i njegov šef sa druge strane
ulice viknuo je: „Nemoj, pusti!“ Taj tip
je bio strašno, strašno besan.

Zašto?

Mislim da je bio lud. Tu su nas po-
licajci odveli u bunker i tu su pregledali
naše imenike, i proveravali su svaki tele-
fonski broj i za svaki se raspitivali. Onda
su u jednom trenutku našli press karti-
cu mog kolege, akreditaciju za Sfor u
Bosni, i policajac je počeo da viče: „On
je Musliman, Musliman! Prokleti Mu-
slimani!“ Kada je kolega rekao da je
protestant, ovaj je vikao: „Ajde, prekr-
stite se, prekrstite se!“

Terale su ga da se prekrsti?

- Da. Tu su nas zadržali jedan sat. To
nas je prilično protreslo. Pitali smo se
posle - ako se oni tako ponašaju na kon-
trolnom punktu usred dana, na glav-
nom putu, šta bi se dogodilo da ih sret-
nemo negde drugde. Taj isti policajac
pitao nas je o...